

la contra | ENRIC RAMIONET

De transvasament a trasbalsament

Vivim temps en què la defensa dels interessos individuals es manté amb energia, sense manies, però la dels interessos col·lectius sempre flaqueja

En general, sense ésser un afectat directe o un ecologista estricte, no és fàcil tenir una opinió formada a l'entorn dels transvasaments i el problema de l'aigua. No ho és, llevat que un formi part del grup dels transvasadors o dels transvasats, o que, malgrat tot, encara alguna formació política et tingui el cor robat. En aquest darrer cas només cal esperar l'opinió orgànica per bastir i formular l'opinió individual. Per exemple, si jo fos simpatitzant de CiU tindria claríssim que la solució és portar aigua pròspera, civilitzada i feliç del Roine; és clar que si em preguntessin quants hectòmetres cúbics es poden transvasar, quin percentatge del consum representa i en quants anys es pot fer l'obra, ja m'haurien mort. Si notés inclinació per ERC, francament, altra feina tindria ara mateix i és molt probable que intentés desempallegar-me d'aquesta qüestió mantenint-me en una certa ambigüitat calculada. Si, en canvi, hagués estat abduït per la poderosa maquinària del PSC-PSOE, la meua opinió dependria de si carrego més cap a la banda preguionet o cap a la banda postguionet de les sigles i en aquest cas, cal admetre-ho, seria també una posició contradictòria. Però si per aquells girs estranys de la vida m'hagués convertit en un home del PP, consideraria que els transvasaments, sempre que es facin en territori patri, són quasi un mandat diví, i les piscines i els camps de golf, cobejables indrets que aproximen la gent de bé al merescut paradís celestial. I per últim, si la fatalitat m'hagués aproximat a ICV en aquests moments ingrats, lamentaria, a més tantes misèries, no ser creient per poder iniciar rogatives pro pluja i convocar els xàfecs que allunyessin de mi aquest calze. Sense aquests paraigües ideològics, sobretot si la teva ànima no navega ni pel Ter, ni pel Segre, ni pel Llobregat, no és fàcil tenir seguretat respecte a això. Vivim temps en què la defensa dels interessos individuals es manté amb energia, sense manies, però la dels interessos col·lectius sempre flaqueja. Aleshores, com bastim

Concentració en defensa del Ter, al Baix Empordà. / LLUÍS SERRAT

les certeses? Com conformem la nostra opinió? Ho fem, naturalment, a través dels mitjans de comunicació, amarant-nos subtilment de la seva línia editorial o injectant-nos directament a la vena les opinions dels comentaristes de capçalera que sovintegen als programes de ràdio i televisió i a la premsa. Encomanant-nos a aquest oracle més o menys divers però no massa, que pot pontificar sobre la tàctica d'en Rijkaard, l'economia veneçolana, la política energètica, o sobre el conflicte de l'aigua, i que presumptament t'estalvia la sempre feixuga tasca de cercar i contrastar la informació. Però és una llàstima que arreu ho facin sense vestir la camiseta del seu equip, sense que se'ns informi de qui els ha pagat o negat el darrer viatge, o el

darrer estudi o el darrer informe; sense que en la presentació se'ns indiqui qui els omple la llibreta d'estalvis i la nevera. A diferència de la classe política que ineludiblement esperem que escombrí cap a casa, l'opinió d'aquesta limitadíssima plèiade de comentaristes que il·lumina els nostres mitjans de comunicació se'ns ofereix pretesament sense circumstàncies, sense advertir-nos amb qui sopen, o qui ha frustrat les seves ambicions, o els ha trepitjat l'ull de poll, o els ha robat la xicota. Segur que té més a veure amb les intencionalitats que amb la ignorància dels que opinen, però moltes vegades només cal conèixer a fons un tema, el que sigui, per veure's afectat per profunds trasbalsaments quan esdevé camassa de tertúlies.

la columna | JOSEP M.FONALLERAS

Ortografia

No hi ha dubte que els d'Antònia Font estan en un moment dolç de la seva carrera. Des de l'èxit de les *Katiuskas* fins a la consagració simfònica de *Coser i cantar*, s'han convertit en un grup de referència, singular, divertit, surrealista, sense les absurdes pretensions de qui amb la música vol canviar el món amb grandiloqüència. Ells han anat fent sempre el que han pogut, amb brillantor i talent, i continuen, com sempre, el camí que ja saben que poden recórrer. Joan Miquel Oliver, lletrista i compositor dels Antònia, acaba de publicar una novel·la a l'editorial Empúries, *El misteri de l'amor*, que ha rebut unes crítiques excel·lents. Els amics que l'han llegit me'n parlen amb entusiasme. La novel·la, en la qual un escultor treballa en una estàtua que vol ser la vulva de la seva dona, té fragments on hi ha faltes d'ortografia o puntuació, castellanismes, «certes incorreccions lèxiques». Tot plegat és deliberat, perquè l'autor ha emprat el mètode de l'escriptura automàtica, la qual cosa, segons les seves pròpies paraules, no és una provocació sinó una necessitat narrativa: «És absurd de treballar amb escriptura automàtica i no fer faltes d'ortografia. Em surt així. Escriure és difícil, no fas allò que vols, fas allò que pots.» Estic d'acord amb aquesta última reflexió. Has de mirar de poder fer allò que vols fer i no només de conformar-te amb el que és possible. Rebutjar que la voluntat es pugui acomplir, almenys d'entrada, és una mala inversió. El que no entenc és per què l'automatisme ha d'anar del braç de les faltes d'ortografia. Tan absurd és fer faltes com no fer-ne. L'automatisme és un procés creatiu que usa paraules com els altres i que, potser, no es regeix per les normes estrictes de la lògica. Però l'ortografia està per damunt de qualsevol norma. Hi és i punt. Com una mena de deessa immanent, immutable, que tot ho contempla, sense relacionar-se amb els humans i sense voler saber si els humans (que l'adoren o la menyspreen) escriuen després de pensar-s'hi molt o de cop, sense rumiar-hi gens.

novetat **Stein**

EASTPAK Built to Resist

113060668304

papereria copisteria

Pompeu Fabra, 11 · 972 203 944 / Migdia, 11 · 972 213 565
Av. Lluís Pericot, 36 · 972 210 932 / GIRONA

ROBERT TORRENT

VENDA, LLOGUER I REPARACIÓ DE MAQUINÀRIA
Agrícola, Forestal i de Jardí

LLOGUER DE MAQUINÀRIA

MOTOAIXADES
TALLAGESPES
GENERADORS
MOTOBOMBES
BARRINES
ESCARIFICADORS
MOTOSERRES
TRITURADORES

Què és el que necessita?
INFORMI'S A:
C/ Can Sunyer, 60 • 17007 GIRONA
Tel. 972 20 84 31 • Fax 972 22 13 08
www.roberttorrent.com

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

MILLOR AÏLLAMENT I DURABILITAT
MENOR MANTENIMENT

orMETAL

C/ Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó
FORNELLS DE LA SELVA

972 47 61 27
www.ormetal.es

122454-8177248

IGNIFUGACIONS GENERALS
Prestació personalitzada de solucions
IGNIFUGATS GIRONA

GIRONA

INSTAL·LACIÓ DE FRANGES TALLAFocs A BASE DE MORTER

972 17 23 53

www.ignifugacionsgenerals.com